

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลองในสภาพการณ์จริง มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของโปรแกรมสุขภาพ เพื่อเสริมสร้างพฤติกรรมการป้องกันโรคไข้หวัดนก ของอาสาสมัครสาธารณสุขอำเภอบางแพ จังหวัดราชบุรี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คืออาสาสมัครสาธารณสุข ตำบลบางแพ อำเภอบางแพ จังหวัดราชบุรี จำนวน 80 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบง่ายและสุ่มเข้ากลุ่ม เป็นกลุ่มทดลอง และกลุ่มเปรียบเทียบ ได้ตัวอย่างกลุ่มละ 40 คน เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง คือ โปรแกรมสุขภาพ เรื่องโรคไข้หวัดนก และเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถามความรู้เรื่องโรคไข้หวัดนก แบบสอบถามการรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการเกิดโรคไข้หวัดนก การรับรู้ความรุนแรงของโรค การรับรู้ผลจากการปฏิบัติตามคำแนะนำเพื่อป้องกันโรค การรับรู้อุปสรรค การป้องกันโรค ความคาดหวังในความสามารถของตนเองในการป้องกันโรค และแบบวัดพฤติกรรมการป้องกันโรคไข้หวัดนกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น และได้ตรวจสอบคุณภาพ อยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ แบบแผนการทดลองเป็นแบบสอบถาม ก่อน-หลัง การได้รับโปรแกรม สุขศึกษาเรื่องโรคไข้หวัดนก และมีกลุ่มเปรียบเทียบ การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้สถิติร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบสมมติฐานในการวิจัยด้วยการทดสอบค่าที

ผลการวิจัยพบว่า (1) โปรแกรมสุขภาพมีประสิทธิภาพสูง จากตัวชี้วัดคือ ภายหลังการให้โปรแกรมสุขภาพเรื่องโรคไข้หวัดนก อาสาสมัครสาธารณสุขที่เป็นกลุ่มทดลองมีความรู้เรื่องโรคไข้หวัดนก การรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการเกิดโรคไข้หวัดนก การรับรู้ความรุนแรงของโรค การรับรู้ผลจากการปฏิบัติตามคำแนะนำเพื่อป้องกันโรค การรับรู้อุปสรรคต่อการป้องกันโรค ความคาดหวังในความสามารถของตนเองในการป้องกันโรค และมีพฤติกรรมการป้องกันโรคไข้หวัดนกดีกว่าก่อนได้รับโปรแกรมสุขภาพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (2) ภายหลังได้รับโปรแกรมสุขภาพ อาสาสมัครสาธารณสุขกลุ่มทดลองมีความรู้เรื่อง โรคไข้หวัดนก การรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการเกิดโรคไข้หวัดนก การรับรู้ความรุนแรงของโรค การรับรู้ผลจากการปฏิบัติตามคำแนะนำเพื่อป้องกันโรค การรับรู้อุปสรรคต่อการป้องกันโรค ความคาดหวังในความสามารถของตนเองในการป้องกันโรค และมีพฤติกรรมการป้องกันโรคไข้หวัดนกดีกว่ากลุ่มเปรียบเทียบ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

The purpose of this field-experimental research was to study The Effectiveness of Health Education Program for Promoting the Preventive Behaviors of Avian Influenza of Health Volunteers in Bang Phae District, Ratchaburi Province. The samples of this study selected by simple random sampling were consisted of 80 Health Volunteers, which were divided into 2 groups by random assignment 40 of them were designated for the experimental group and the others 40 of Health Volunteers were in the comparison group. Health Education Program and questionnaires, constructed by the researcher, were used as research instruments, and their quality were tested and accepted. The experimental design was pretest-posttest with static group comparison design. The data analysis were done by statistical method such as frequency, percent, mean, standard deviation and t-test.

The major result indicated that the Health Education Program of Avian Influenza was high effectiveness, pointed out by the indicators which were (1) the experimental group had significantly better knowledge about Avian Influenza, perceived susceptibility of contact this disease, perceived severity of this disease, perceived benefits of prevention of this disease and preventive behaviors of this disease after the experiment than prior to conducting the experiment at the level of .05 (2) the experimental group had significantly better knowledge about Avian Influenza, perceived susceptibility of contact this disease, perceived severity of this disease, perceived benefits of prevention of this disease and preventive behaviors of this disease after the experiment than the comparison group at the level of .05